

୨୯ ପିଲ ବିବ ପେଟାରେ ଗୋଟିଏ
ହେଉଥିଲା । ପେଟରେ କଥା ହେଉ ନାହିଁ
ମାତ୍ରକ କାହାର ଅନ୍ଧାର ଅବ୍ୟେକନ୍ତୁ
ର ପରିକଳ୍ପ ଦେଇଲୁକାରୁ ବୁଝିଲୁ
ନିମବେଳେ ଶରୀରରେଲମ ହୋଇ ଦିଲା
ଏ ଅବ୍ୟେକନ୍ତୁରେ ବରଦାଳୁ ଦେଲା । ପରିବର୍ତ୍ତନ
ମସ୍ତରେ ହେଉ ବିପରିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କାରୁ ସମୟରେମାତ୍ର ଅନ୍ଧାର ଅପରିବି
ବକର ଅନ୍ଧାର ଗାନ୍ଧୁ ହେଲୁ ।

— 100 —

ମାନ୍ଦୁଜୀରେ ବାହାରକାଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଦେଖିବା
୧। ବଜାର ଅସୁରର ଖାଟ କରିମାରକ
ରେ "ମେଟ ତଳେଜ ଖାଟ ହାଇ ସୁଲୁ
ଗୋଡା ମଧ୍ୟରେ ସୁଲୁ ଏବେ ଖାଟ
ଟା ପ୍ରାଣିକ ସୁଲୁ ସ୍ତର । ଏହା କ୍ଷେତ୍ର
ଗାଲେ କେ ଗୋଡା ନେଇବୁଥିବାକୁ
ମୋଡା ପାଇ ବର ତିରୁ କରାକୁ, ଏବେ
ବିମାରକ ପାଇ" ଖାଟ ମୋଡା ତିରୁ କରିଲୁ
ଥିଲା । ଯଦୁ ବିନ୍ଦୁରେ ମନୁଷୁର ହେବାରେ
କି କାନ୍ଦକାନ୍ଦକ ଶୀଘ୍ର ରହିବର ଭାବର
ବିଶ୍ଵାସ ଥିଲା । ତଥାପିମାନଙ୍କ ପାଇବ ସକାଳ
ମେତକ ବେବାରୁ ଏବେ ଦାହ । ଏହା
ବିମାରକ ର ବର୍ଷାଗରକ; ପରିଷକ୍ଷେତ୍ର କରି
ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ ସରକାରରୁ ପରିବ କରିବାର । ଶେଷାର ଭଲାପ ମତାର
କାର ଏବେ ପ୍ରକାଶକରିବାର ମାନ୍ଦୁ
ଜୀବାର ଥିଲା । ଏବେ ହଜୁ ଖାଟ ଅକ୍ଷ
ରେ ଦେଖିବୁ କାହିଁବେ କାହିଁ । ଅନ୍ତମାକ୍ଷର
କାହା ହଜୁ ସଜାମାରଙ୍ଗର ଏହି ଶିଖେ
କର ଦେଖିବେ କମ୍ପିକ ବିଜ୍ଞାନୋକ
କାବୁ ।

—3卷〇第1—

କେତେ ମଧ୍ୟରେ ଉପରେରେ, ଅଧିକ କାହିଁ
କି ଅଳକ କାହାରେ । କେବାକିମ୍ବେ ମଧ୍ୟରେ
କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନ୍ତରେ କେମେତେ କାହାରେ

69월919905

ପ୍ରତିକାଳିକାରୀ କଥା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା । ଏହାର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କଥା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା । ଏହାର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କଥା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ।

କୁ ମନରେ ପଦ୍ମମାତ୍ର ଦୂରାଦୂର ଦେଖି
ଛି । ସେମାନେ ପୋର୍ଟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
କମାଳକୁ ପର ଦୋଷ ସେମାନଙ୍କ ଦୂର
ମାତ୍ର, ସହାରୁକୁ ତୁମାର କଥକଲୁ
ଦେଖି ତେବେନାମର୍ଦ୍ଦକ କାହିଁ
ନୁହୁକ ନ ଆଇଲେ ସେମାନଙ୍କର
ଦ୍ୱାରାର କହିବ ତେବେଠୀରେ ।

କରିବିଲୁ ପାଦେଶୀଳ ଶତରୂପ ।
୧୯୭୨ ଖ୍ରୀ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଭାବରୁକୁ
କର୍ମଚାରୀର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବାରେ ଅମ୍ବକିମ୍ବାର

ଶୁଣୁଥିଲାରେ ପ୍ରମୁଖ ମାଲିକଙ୍କ ପାଇଁ । ଦିଲାଲ-ପଦିଲାର ଅକାରର ଅଭିନ୍ୟା ଏହି କେତେବେ ସାର୍ଥପରି ଅଧିକେଶନରେ ଶୁଣୁଥିଲାର ମଧ୍ୟରେ ଚିନିକବର ଅମଧ୍ୟମାନମାତ୍ର ହୁଏ ହିର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପ୍ରଦୟବନରେ ଦିଲାଲାରେ ଦିଲାଲାରେ ସମ୍ପ୍ରଦୟବନରେ ଏହି ଅଧିକର ହେବେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତର ଅଧିକର ପରିବାରର ସମ୍ପଦରେ ବିଧିବିଧାନକର ଏବଂ ପ୍ରେମଦଳର ସମ୍ପଦରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରାଯିବ ।

ବିଦ୍ୟାର ବିଜେତାଙ୍କ ଏହି ବସିଲମାନଙ୍କ ମନରେ କହୁ ଏବଂ ଅପରି ବିଜେତାଙ୍କ କହିଥାଏ ଆଏ । ଯେଉଁଥିବ ବସିଲମାନଙ୍କ ଦେଶୀୟ ଗତ ଜୀବ କହାଣି ଯେ କୌଣସି ଗୋଟାଏ ତଥା ବିଜେତାଙ୍କ ପଦକ୍ଷର ଅବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମନରେ ଅଭିଭାବ ହେଲାନ୍ତି କରିବାର ପରିମାଣ ବସିଲମାନଙ୍କ ମନରେ ଅଭିଭାବ ହେଲାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କଲାରେ ଖୁବ୍ ବିଦ୍ୟାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମନରେ ଅଭିଭାବ ହେଲାନ୍ତି କରିବାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମନରେ ଅଭିଭାବ ହେଲାନ୍ତି ।

ପ୍ରାଚୀ ବାଜା ରୁକ୍ଷ ଶାନ୍ତିକଲେପନରେ
ଦୋଷତ୍ୱରେ ପୁରୁଷ ପାପରେ ମେମ ପ୍ରକାଶ-
ଦୀର୍ଘତା କରିବାକି ପାପରେ ମେମ ପ୍ରକାଶ-

କନ୍ତୁରମ୍ବେ) କଳାମ ବିଲ୍ଲ ଗେଟ୍ୟୁ କୁଳରମ୍ବେ ।
ବି ଲମ୍ବିବାର ରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ଲାଲକାଳୀ

କରି କବା ଉପରେ ଦେବକଳାର
କାର ପାଖାରରେ ରଜପତ ମହାଭାର
ତରେ ପରିପତ ଏହି ଅନ୍ତରେ । ସେ
କଲର କାଳାପରେ ପତତ ଦେବକ
ର ରତ୍ନର କର୍ତ୍ତା କରି ସହ କର୍ମମାର
ବାନ୍ଧର ଅଧିକାର । ସେ ଅଗ୍ରପତିମୂର୍ତ୍ତି
ପିଲାକିମାରର ମହାପ୍ରଭବର ଜୀବ
ମେହା ପ୍ରଦେଶର କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର । ତେଣୁ
ଧେଶରେ ମୁହଁ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରରେ କରିବା
ମହାପ୍ରଭବର ଅଭିଭାବ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବେ ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ଜୀବକାରୀ ମହାପ୍ରଦେଶର
ଅଭିଭାବ ଉତ୍ସବାର୍ଥିତ କରିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବା ।

କୁହେ, ବଜ କର ସାଥ କରିବାରେ
ବୁଲିପି ତଳା ଏହି ଅବେଳା ସ୍ରୀଦାତୁଳୀ
ଏ ଏକଦାର ଅବ କୋଣତଳେ ଖୋଲିପି
ହୋଇ ଆଖ୍ରୀ କମାରେ ବରିଥିଲୁଛା ।
ପାର ଦର୍ଶ ପଢ଼ଇ କାତାଳିଲୁ ଅଧିକାର
ମାତ୍ର ବିଷୟ ସନ୍ଧାନ ଆମାର କମାରେ

କରିବାରେ କାହାରେ କାହାରେ କରିବାରେ କାହାରେ କରିବାରେ କାହାରେ କରିବାରେ

ହାତଦା କଲ୍ପନରେ ବିନ୍ଦୁ ବରାତିକାଳ
କାଷ୍ଟିକାର ତୋର ଛୀତାଳ ଧାରିଷ୍ଠ ବାସ, ସିତେବଳ ଶତ, ପ୍ରମାଣେ
ନ ପରେ ତଳମର ତମ୍ଭବର ହେଲାପତି ।

ବାଲେଶ୍ଵର କରସୁଳୀ ।
ପ୍ରଥମ ମୂଳବ କରୁଥାଏ କୁଳ ନିଳବ
ବା ଭାବାମାରେ ଯାହା କରେ କରେ
କରିଥାନ୍ତି ପରିବାର, ପ୍ରମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥାନ୍ତି । ତାହାରୁ ଭାବିତର
ବଧନିମୟ ।

ମନ୍ୟ ତାହା ସଜ୍ଜିତରେ ବହୁକା ରଖା । କାହିଁ କବନ ମହାନ୍ତି, ଦେଖାନ୍ତି ପ୍ରଭକ ।

ତୁ କିମ୍ବା—ତମେ ମାତ୍ରକର୍ତ୍ତା, ଏକଥା କେବି
ଥାରାକରି ପାଇବେ ନାହିଁ ।

କେହି କେହି ଅବ୍ୟକ୍ତି, ସାର୍ପିକ୍‌କୁ ଠାକୁ
ଲହୁ ଯେ “କେବେ ଘୁଷିବ ପରାମାରୁଦ୍ଧ
ଅନ୍ତର ପାଶ ଲବନ୍ଧର ରେ-ରେଖା ଦେଖି

ଗୋ-ଜାତ ମନ୍ଦିର କାଳିର ଖେଳିଟ ପ୍ରକାଳ
ପେରେ ଯଥିବ କାଳାର କବେ, କାହା ଅବୀ-
କାଳପରେ କା କାହିଁଦେଇଲ ମଧ୍ୟ ଏହ କୁର୍ର
ପ୍ରସାଦ କବରରେ ଗୋ-ଜାତ ମନ୍ଦିର ଦ୍ଵାରା
ଦେଇ ଦୟଗାର ସାଧନ କୁଆହିଲାଅବ୍ୟାହ ।
କେବଳମାଟିକ କାହା ସାବଧାରେ ବିଦିତ ଦକ୍ଷର
ଅନ୍ତର୍ବାସ ଅନ୍ତର୍ବାସ କବ କରୁଣାହୁ,
କାହାର ଲିବର ଧାରନକ କୁଆହନ୍ତି । ଗୋମଧ୍ୟ-
ବାର ଅନ୍ୟ ସକଳିତାର ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠତା
କାହା କୁଟିକ ଏବଂ କେବଳକମାଟେ ମୁକ୍ତ-
ଦର୍ଶନେ ସୀତାର ଦେଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀରାମର ସଜ୍ଜକ ଅବସ୍ଥାରେ ଶ୍ରୀରାମ ରହିଲା
ଏଇପରି ତୁମେ ଶର୍ମୀର୍ଥ ଏକାନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ । ତୁମେ
ଶର୍ମୀର୍ଥ କବିତାର୍ଥୀ ସଜ୍ଜକ କବିତାର୍ଥୀ
ଓ ମା-କାନ୍ତର ସାହାରୀ ନ ଆଇରେ ନ ଚାଲ ।
ମା-କାନ୍ତର ଦଶ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ତୁମ୍ଭ-
ରୁହାର କହିବ ନହିଁ ଏପରିମ୍ବଳେ ଥିବା ଏହି
ମାତ୍ରାକୁ ଆହାରର କଷକଳେ ବହିତା ଗୋ-
ରୁବ ଅବଶ୍ୟା କାହୁ ରାତର ଅନୁଭୂତ ହେବ
କାହା ସମସ୍ତକର ଜୀବିକ ବ କିମ୍ବୁ ।

ଭୋଲାକାରି ଅଛକ ବର୍ଷା ପାଞ୍ଚ ସହିବେ ରେ
ବାବୁ ବକଳରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ରାତି ଟଣ୍ଡି
ଛନ୍ତି । ତ ହ ବେଶୀର ମନରେ ଏହି ବାବୁ
ମାତ୍ରର ହୁଏ ଲେ କରିବାପାଇଁ ମନକର
ଗାନ୍ଧାର ପରି ଏନାବକ — ଅବରୁଦ୍ଧଳା ଦେବ
ଦକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ଶୁଭ ଅଛକ ଥାରେ ଦେବ
ବାବୁ ବିଶେ ଦୂର୍ଗର କେବେ କରିବାରୁ ଦେବ
ମହା ପାତକକାରୀ ନାମ୍ବୁ ସାମାଜିକ କାମକାଳୀ
ପିତା ପଦିଶା ପକଣ ସ୍ଵପ୍ନ କରିଲା ଅଛ
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ତରବିଜାତ କରିଲରେ
ମୁୟା ହାତମାର ତରିକ କରି । ମୁୟାରୁ
ମନ୍ଦର ମନ୍ଦିର ଧାରାର ବେଳ ଅନ୍ତର କରି
ଥାରୁ ଅସମନ୍ଦର ହୃଦୟରେ ଦିଲାନ୍ତର
ପାତର ଦେବ ପକ୍ଷପତମ କରୁ ବନ୍ଦମ୍ଭୁ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧର
ଅନ୍ତରେ କହିଲାକୁ ହେବ । ଦୁଇର କଷ୍ଟମୁ
ହାତା ହେବ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ କେବଳମାତ୍ରର
ତରିଶା ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ, ଯେ-ଇହା କରିବ
ନା ହିଲ୍ଯା ନିକବନ୍ଦ କରିବା ବିଷୟରେ
ମୁୟାମନ୍ଦର ମନୋପାତ୍ର ପଦିଶରେ
ଥାରୁ ନାହିଁ ।

६९८

ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଦବୀ।

“ମହିମାର ପାଦପୁନ” ଏହି କାର କରାଯାଇଥିବା
ଏକଥି କିନ୍ତୁ ପଥ୍ରକାରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି,—
ତମେକେ କରୁଥିବେ ସବରକ ଅବହିତଶାନ୍ତି
ତେ ଦୋତୁଦୋନ ଦୂରକ କର୍ଯ୍ୟପଦତ୍ତ
କରୁଥିବ କରୁଅଛନ୍ତି । ଅପରିଶ୍ରାମ ଆଜିଲାଦ
ନେବା ଧରେ କମେଳ ହେବାଲୁର ମୁ
ଲମାଖାଲାମଖାଲେ ଅବହିତ ମାତ୍ର
କି ମଧ୍ୟ ପଢିପାର । ବେଳକରିଲାଗି ତାକାର
କରିବ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟ ସମୟକେ ସେମାନଙ୍କ

ପତ୍ରର ବସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ଶିଖି, ପ୍ରାଚୀ
ଦେଖିଯାଇବ ମଧ୍ୟରେ ଅବହିତୋତ୍ତର ପ୍ରକା
ରେଣ୍ଟ ପ୍ରେତ । କରିବାକୁ ଏହି କରିବାର
ମାତ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶ ଏହିଏ ଯେ ମଧ୍ୟ
ଦେଖିଯାଇ କିମ୍ବାହିର ହାର୍ଷର ପରିପରା
ନୁହନ୍ତି; ଏହା କିମ୍ବାହିର ଅବହିତୋତ୍ତର
ପରି ସହାନୁଭୂତିରୁ । ଅବହିତୋତ୍ତର ଆଜିକା
କବିତାରାଜତର ଦେଖିବାରେ ଯଥେତୁ ଯୁଦ୍ଧ
ନବନୀମଙ୍କ ଯେ କହିବାବୁ ପଢିଯାଇବୁ
ସମସ୍ତର ମନେ ଏହିତ କଥା ପାଇଦୋରିଯାଇ
ଦେଖିବାକାରୀ । ସ, ଉଠିବୁମାଟିର ବୁଦ୍ଧ
ବୁଦ୍ଧର ସ୍ମୃତି ଏହି ଦିନରେକାରକ ଦେଇବ
କମଳିହାତର ବୁଦ୍ଧିପରମାଣୁ ରିଣ୍ଟ ବୁଦ୍ଧ
କହିବେ ।

କାନ୍ତରେତ୍ତମାଳକ ପାଞ୍ଚମ ପତ୍ର ସର୍ବା କରୁଣ
ପମସନ କୁଣ୍ଡଳ ଗକୁ ପରମାଣୁ କୋରାନ୍ତାନ୍ତି
ବାହାରେତ୍ତମ କୁଣ୍ଡଳ କିନ ଅଧିଗାର ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିଯା ଅକଳୀତ ହେ ବିଷୟର ଅନୁଭବର
ଅର୍ଥାତ୍ ।

ଏବନ୍ତିକାଳେକ ବହୁତି ଶାଶ୍ଵତାଧିକାର
ଦେବ କହୁଣ୍ୟକୁହୁଣ୍ୟ । ଅହୁକୁତ ଲାଭେ
ତ ଜୀବମୁ ମଧ୍ୟରେ ଶଶ୍ଵତ ଦାନ୍ୟକ ଆୟୋ
ଧୁର କହୁଣ୍ୟବେଶମ୍ୟ ଭୂଷଜ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମିର
ଦିନେ ଅନ୍ତରାଳର ମନ୍ଦରୁଏ । ଅନ୍ତରୁତେ
(ରୁଦ୍ରବିଜାନେ) ବରଂ ବରଂରେଣ୍ଟ ପରିଚାର
ଦେବନ ଭୟକୁଁ, ଭୟକୁଁ ଭୂଷଜ୍ୟନ୍ତ୍ରକୁଁ
ପରମାନନ୍ଦ ପରମା ପରମା ପରମା

ଅଧ୍ୟାତ୍ମମନ୍ତ୍ରରେ ଏହା ଅଛିବାର
ମାନୁଷର କିମ୍ବା ଦେଖାଇବୁ କିନ୍ତୁ ଶରୀର
ଦେଇ ଦେଖିବୁ ମଧ୍ୟମେଧର କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ପରମାର୍ଥର ବରିଦେଇ ଦେଖାନେ ବନ୍ଧୁଯୁ
ହେବେ । ଯାହା ସହିତରେ ଦେଖାଇବୁ
ତାତପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ହେବାନାହା ।

ଭାଇଜେବ ଦୁଇ ଶେଖିର ସାମନ୍ଦରକ
ଅନ୍ଧରୀ । ବହୁଭାଗ ଦଶା ମୋଟାଏ କରୁଥିଲୁ
ବନ୍ଦୁ ମୁଖରେ ଭାବକୁ ଡିମ୍ବକେଣେକ ଦୟାତ୍ମକ
ବକ୍ଷାହକ ଦୟାତ୍ମକ ଭାବରୀର । ଭାବ ମୁଖରେ
ଦିମଣୀ ଦୟା କରୁଥିଲୁ ଦାର ପେମନକୁ
ଭାବରେ ଭାବପାରିବ । ଅପରାହ୍ନକ ମହାତ୍ମା
ଦେଶର ମହା ମହା ପ୍ରଭାତୀମନଙ୍କ ଏକାହି-
ତିର ଏ କବିତାମାତ୍ର ମୋଟାଏ ଆଶତ୍ରାମାତ୍ର
ହେବାପରିବ । ଧାରାକୁ କର ପରିଲାଗିଲେ
ବୁଦ୍ଧି ସାକ୍ଷାତ୍ ସାହ କରିବାକୁହେବ । ଅନ୍ତି-
ମୁଣ୍ଡ ଦୟାତ୍ମକ ଦୟାତ୍ମକ ପରମା ଅନ୍ତି-
ମୁଣ୍ଡଧାଳ ଦୟାତ୍ମକ ଦୟାତ୍ମକ

କେବେଳୁଗର୍ବ୍ର ସକାରେଜ୍ଞ ପରିଷ୍ଟ ।

ଭାବରୁ ସମୁଦରର ଏ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ସମ୍ଭବ
ହେବାକୁ ପାଇବାର କାହାର ନାମ
କେବଳ ସେ କରିବ ମର୍ତ୍ତିବା କାହାର
କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ । କୌଣ୍ସିବାର ସମ୍ଭାବନା
ନ ଦେଇଲେ ଅସମ୍ଭବ କର ପରିବ କମ୍ପାଇ
କୁଳ କରିବାକି । ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦୂରାମା କଥା
କରିବ ଏହା କିମରେ ଥାବା ଶୁଣୁଛବ ଆଜାମ
ଆପଣ ହରକ । କେତେବେଳେ କିମ୍ବାରୁ
କିମ୍ବାରୁନ ବହିବା ଆପଣାକ ହେଉଥିବ ।
କିମ୍ବା ମହିନୀ କରିବାକି ଆହୁତିକା ହବି-
ଏ କେବଳ ।

କୁରୁକୁରୁରୁ ଏବନ୍ଦର କରୁତୁରୁ କରୁତୁରୁ
କୋଣର ପରାଇ କାମ୍ପିଲେ ଗାନ୍ଧି କରୁତୁରୁ କରୁତୁରୁ
କରୁତୁରୁ । ପରାଇ ତାହା ଅଟିଗାର
ପ୍ରକାଶିବ କରୁତୁରୁ ସବୁର କରୁତୁରୁ । କରୁତୁରୁ
କରୁତୁରୁ ଅଗର କରୁତୁରୁ ପଂକ୍ତିର
ଦାହାରତ ସମ୍ପ୍ରଦାସ କିମ୍ବାର ଦାଳକରୁତୁରୁ
କରୁତୁରୁ କରୁତୁରୁ କରୁତୁରୁ । ୮୨ । କରୁତୁରୁ
କରୁତୁରୁ ଏକବୁଦ୍ଧିର ସହିତ କରୁତୁରୁ ଆମୁଖରୁ । କରୁତୁରୁ
କରୁତୁରୁ ମେନ୍ଦର ଲାଇବା କୁରୁ ସମ୍ମାନ
କରୁତୁରୁ । ଏହା ଆମୁଖରୁ । ୮୩ ।
ଏହାର କେବଳ କୁରୁରୁର କାହାରୁରୁ
କରୁତୁରୁ । କାହାରୁରୁର କରୁତୁରୁ
କରୁତୁରୁ । ଆମୁଖରୁର ସହାୟର ପ୍ରକାଶ
କରୁତୁରୁ ।

କବନ୍ଦ ପଥର ଅଗ୍ରର ହେଉଥିବା । କଣ୍ଠ
ଜିନ୍ଧା କୋର ପାଇଥିବା । ଲେଖମତେ କୁଣ୍ଡଳର
ବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର କାହିଁ ପକ୍ଷ ଶକ୍ତିକାଳ
ବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଅଧିକ ପରାମର୍ଶିତର ଏ
ମହି ପତ ବିନ୍ଦୁ କୁଣ୍ଡଳ ପେମାରୁକ ଏ ଅଗ୍ରର
ଦେବୀ । ପ୍ରଥମ ମହୀୟାମୀ ହେଉ
ଏକାନ୍ତ ବାନ୍ଧବସ୍ତୁ । ଦେବୀ କରୁଥିଲୁ ଏ
ଅଗ୍ରର କୁଣ୍ଡଳର ହାତ କାହାରେ ପ୍ରକାଶ
କର ହୃଦୟରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହି ଅପରାଧାପ୍ତ ହୁଏ
ଛିଲ କପରି; ଏହି ଅପରାଧାପ୍ତକୁ କୁଣ୍ଡଳ
ନୟବାକୁ ଦେବୀ ନର୍ତ୍ତମେତ୍ର ପଞ୍ଚମ
ପଥ କୁଣ୍ଡଳ କରିଦିଲୁ । ଏହି କରିବା
ଏତମାତ୍ରେ କାହିଁ ଦୟ ପରିଚାର କର
ଦିଲୁ; ଉତ୍ସାହ କାହିଁ, ପରାକର ଏହି କରିବା
ନୟବାକୁ ପୁର ଲକ୍ଷ୍ମୀକରୁ ନାହାନ୍ତି, ପେବା
କେବେଳ କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତମାର ଅନ୍ତରୁ ବେଳାଦିନ
ଅଧିକେ ଅପରାଧାପ୍ତକାଳ ଉଠିଦିଲା । ଅପରାଧାପ୍ତ
ମନ୍ଦିରକ କରିବାକୁ କାହିଁ ଉପରେଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବା ଉପର ଦିଲା ।

ଏହି ପ୍ରେରକଙ୍କ ମତାମ ତ କମାତେ ଅମ୍ବୁମାଳ
ବାଦୀଗୋଟି ।

ପ୍ରାୟ ।
କୁଳ ଉତ୍ସାହ ।
"ବସନ୍ତାଶ"ରେ ରଖାଯିରଥମାନଙ୍କା
ଲେଖିଥିଲା,— "ସୁରକ୍ଷା କାହିଁ ପାତ୍ରମଣି ମହା
ଏଠାରେ ଶତ ବର୍ଷଫୁଲ ଜ୍ଞାନାର୍ଥ ହରା ଏହାର
ପଢିବ ପାହିଯାଇବ ଅବସ୍ଥାକୁଣ୍ଡଳକ ବାହୁଦା
ଦେବାରେ ଉତ୍ସାହାରସଙ୍କେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ,
ଅହୁସ୍ମ ସୁଜନଙ୍କ ଅଦୁରସହିତମେ ବିଦେଶ
ବାସ ଦର୍ଶକର ହୃଦୟକୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ କରିଅପ୍ରମ୍ଳୟ ।
ପରାଦିତାତା କାହାମୁକୁ ଶୁଣି ତା କାହା ସଂକଳି
କରେ ଏହୁସ୍ମ ଲେଖିଥିଲା ତାହା ଏହା ହେଲା
ଭାଙ୍ଗନ୍ତି । ମାତ୍ର ଚିନ୍ତାତିବାରୁ କହାଯାଇବ
ଏ ବର୍ଣ୍ଣାକ ଅବସ୍ଥାର କରି ମହାଦୂର
ସାହିତ୍ୟପାଠୀର ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଥିଲେ । ୧

ବେଳେ ମୁହାସିରଙ୍କ ପାହାୟିଲେ ରାଜୁ
ସୁରରେ ପାଲେ କାହିଁ—ମାନନ୍ଦ କାନ୍ଦା
କିନ୍ତୁ ଏହି ଧ୍ୟାନବାଟର ଦରସନମାତ୍ର ନାହିଁ
ମାତ୍ରକ ପାହାୟି ପ୍ରକାଶକୁ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ କୁ
କବିତା ଦୟା ତାଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାପାଦ୍ଧ କୁଳର
ପୁସ୍ତକମାତ୍ର ଛଣାର ଦେଇଥିଲା । ତାମଧନ
ପାରତାର ସାମନ୍ତରୀକାରୀ ଅଧିକାରୀ ମାତ୍ରକ
ପାହାୟି ପ୍ରକାଶ କର ଆସୁଥିଲା । ଶାକର
ଏହୁପି ଲାଗୁଯିବାର ଦର୍ଶାଯାଇଲା କିନ୍ତୁ
କାନ୍ଦୁବରେ ପ୍ରକାଶମାୟୁ । ଏହିପରି ମହାତ୍ମ କାନ୍ଦା
ଦଶକ ହେଉ ପାରତାର କବିତା ସଂଦର୍ଭ
ବିଜୁଳରେ ଚିରସ୍ତତିର । ସୁରଙ୍ଗୀରା ଏହି
ଚିନ୍ତାମଣି କାହୁ କରିଯାଇ ଏହିମୁକ୍ତ ସାହାୟ୍ୟକାର
ସାହିତ୍ୟକାରୀଙ୍କ କୁଥିଲେ । ସୁରଙ୍ଗୀରାକାର

କେବାକୁ ସେ କାହିଁରେ କାହାରକୁ କାହିଁମୁହଁରେ
କିନ୍ତୁ ମଣି ବାବୁଙ୍କ ପ୍ରାକତ୍ୟାର ସ୍ମୃତିରେ ସବ୍ରାହମି
ଦାତା ଯାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତାହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

॥

ପାତ୍ର ।

ବନ୍ଦିକାଳ କଷିମାର
ଆସେଥି ।

“କରିଗନ୍ତବାସେନ” ରଜାରେ ଗନ୍ଧି

କାହାର ବୁଦ୍ଧା ମୁଖେ ବୀରିଜାମାତା ଥିଲାକୁ ?
ବେବୁକର ପ୍ରକାଶକୁ ଅବାଲକାରେ କ୍ଷତି
ପ୍ରତିବନ୍ଦିତକାର ଭେବିବିଗାତୁ । ଯଥା
ବିଷ୍ଣୁର ଉପରୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ଏହି
ନିଧିରୁ ଦୁଇଶାହୀ ପଲାତର ଲାଗୁଠିଠି
କଥା ଲେଖିଗାନ୍ତି ଏହି ବୀରିଜାମାତା ସେଇବା
ବୁଦ୍ଧ ମୁଖେ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କଥା ଦିଲ ଅପ୍ରେତ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଅଭିଭାବିତ ଦ୍ୱାରା
“ଆଖି” ନ ମଧ୍ୟର ଉଚ୍ଚବାବୁ ମାନୁଷଙ୍କର
ପରିଜ୍ଞାନର ପାପୀକାଳ ମହାନ ପାଠକର
ଦତ୍ତବନ୍ଦ ହେଲେ ପାପୀକାଳୁ ଏବଂ ତହାକୁ
ଦ୍ୱାରା ବେଳୁଥିଲେ ଆହୁମନ୍ୟତର, ମହାବାଦତର
ଦ୍ୱାରା ପରିଚାରିତ କରିବାକୁ ଅନେକ ସୁରକ୍ଷା
ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନ୍ତରୁ । ଯେବେ ଏ “ ପଲାତର
କାପେର ” ନାମଦାନକରି ମହାବନ୍ଦ ପରିବାର
ଅଧିକାରୀ କହୁ ନ ପାଇବାର, ତେବେ
ତାମାର ପ୍ରକାଶର ଆବଶ୍ୟକତା ଏହି କଣ୍ଠ
ଯେବେ ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିବାର କିନ୍ତୁ ତହାର
ଅପରୂପ ମନ୍ତ୍ର କରିଥିଲୁ । ତେବେ କଣ୍ଠ
କଣ୍ଠର ରାଜସ୍ତାନ ପ୍ରକାଶର ଅବଧି ଦ୍ୱାରା
ଅଭିଭାବିତ ହେଲେ ପରିବାର ପ୍ରକାଶର
ନିଧିର ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଯକ୍ଷମ ହେଲା ? ତହା
ମୁଣ୍ଡ ପରି, ହାତୁ ଉପରି କରିଥିଲୁ କହିଲେ
ପରି ମନୁଷଙ୍କର କଷ୍ଟକୁଳ ଅବଶ୍ୟକୀୟ । ପେଇ
ପାପାକିନାର ପରିବାର କହିଲୁ ମହାବନ୍ଦର କଷ୍ଟ
କହିବାକୁ ସମ୍ମାନାତ୍ମ୍ବଦ୍ଧ କରିବେ ନ ପରି ।
ତାମାର ସବେକାହାରୁ “ ବିଜନଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ
ପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ମନୁଷୀକୁ ମନୁଷବାବେ ଏହି ଏହି

ପାରମେଟ୍ରାକ୍ ପ୍ରପଦ

ମେହେ ଓ ପ୍ରମେହ ରୋଗକଣ୍ଠଚ—ପ୍ରସାଦର ବ୍ୟାକ, ପ୍ରସାଦ ବ୍ୟାକ, ମୁହୁମୁହୁ
ପ୍ରସାଦର ଦେଇ ଆଗରେ ଥାଏ, ମାତ୍ର କାଳ ଏଣ୍ଟ ପ୍ରସାଦ, ପ୍ରସାଦର ଅଳ୍ପକ୍ଷାତ୍ମକ ହୁଏ
ତମେବେ, କେତେ ମୁହୁମୁହୁ ହେବୁ ଏ ପାତ୍ରକୁଳର ମାତ୍ର ଦେଖିବା ।
ଶାକତୋରିଗରୁଥକଣ୍ଠଚ—୩ ମାତ୍ରକଣ୍ଠର ହାତ, ଟେଲିକୁ, ଚମ୍ପକାଳ, କୁଦ୍ରକ
ପ୍ରସାଦ, ମୁହୁ କୁ କବ, କୁଣ୍ଡକୁ ପ୍ରସାଦ, ଅଜାନ, ପାତ୍ରକୁ, ଅଜାନିକ, ପ୍ରସାଦର ଅଳ୍ପ
କୁଣ୍ଡର ମହାତମ କୁଣ୍ଡକଣ୍ଠ, କୁଣ୍ଡକଣ୍ଠରେ ବୁଦ୍ଧିମାତ୍ର ଆଜାନକର ନଜିମ ଏବଂ
କୁଣ୍ଡର କୁଣ୍ଡକଣ୍ଠ କୁଣ୍ଡକଣ୍ଠ ମୁହୁ ପ୍ରସାଦର, ଏବଂ ଏ ମାତ୍ରକଣ୍ଠର ଅଳ୍ପକ୍ଷାତ୍ମକ
ହୁଏ, କୁଣ୍ଡକଣ୍ଠ କୁଣ୍ଡକଣ୍ଠ ଏ ମହାତମ କୁଣ୍ଡକଣ୍ଠର ଅଳ୍ପକ୍ଷାତ୍ମକ ॥

ଏହି ଲିଖିତ ଅବଦାନ କରିପୁରେ ଏହି ଏକ ପରିଚୟ ଓ ପରିଚୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଏହିରେ ଶାର ବା କୋରେ କାହାରେ କାହାରୁ ବିଷ ଆହୁ ?

ପରିବଳନ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ହେଲାମାତ୍ର ଏବଂ ପରିବଳନ କାହାରେ ହେଲାମାତ୍ର ।

ଥାରିଲାନ୍—ଥର କୁଣ୍ଡାର ଥରଦିନାର ଥର ଥରଦିନାର ଥର !
ମନରେ ଥରା ଥରା ମନରେ ଥରା ଥରା ଥରଦିନାର ଥର !
ଥର ଥର, ଥରେ ମନରେ ଥର ଥରଦିନାର ଥର ଥର ଥରଦିନାର
ଥରଦିନାର ଥର ଥର ଥର ଥର ଥର ଥର ଥର ଥର ଥର !

କ୍ଷେତ୍ର ଏତେ କୋ
ଗୁରୁତ୍ବିତ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

26

କବିତା

14-10-28

ଅନ୍ତର୍ଦେଶୀୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପାଇଁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାର ପରିମାଣ କରିବାର
କଷ୍ଟମାତ୍ରା—

ବ୍ୟାକ୍ତିଗତୀ—

ମୋହନ୍ ଦର୍ଶନ

ଭା ୫ ହରା କାହିଁ କୁଣ୍ଡଳୋକୁ ତା ୧୫ ମର ଉତ୍ସମୁଖ ପଢାନ୍ତି ଏକଦର୍ଶ ମାରେ ଲାଗିଥାଏ ବ୍ୟାହରେ ମୋଟ ପାଇଁ ବ୍ୟାହର ଟଙ୍କା ବିମ ପ୍ରେତାପରେ । କୁଳ ଦୟା ଉତ୍ସମୁଖ କଥାକୁ ମାରି କାହାରେ ହସ୍ତାନ ବିବାହାରେ ପାଇଁ । ଉତ୍ସମୁଖ ବିନ୍ଦୁକଟରେ କଟେଇ କାହାରେ ପରିବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଲାଗିଥାଏ କାହାରେ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ଏହି କାହାର ସମୟରେ କେବେଳାଏ କୌଣସିଗାରେ କହି ଏହୁବି କୌଣସି ଏହାହାନ୍ତର ଭାବରେ ଯାଏଇ ।

ପରେ ପରିବାରରେ ହସିବ କାହାର ଦେଖାଇନ୍ତିବା ସବୁରେ କାହାର ଦେଖି
ଦେଖାଇବା କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

କାନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥାର ବାବଦ ୧୯ ଅପିକ୍ରିମ ହବ କ୍ଷେତ୍ର ରତ୍ନାଳ । ନେଇ ଅନ୍ତିମ ଅପିକ୍ରିମ ହୁଏ କରସାରାକୁ ।

ବିଶେଷ ଅମାଳକ ପ୍ରେମୀ ଦ୍ୱାରା ।
ଦେଖିଲୁ ଖୁବି ଉତ୍ସାହରେ ଉତ୍ସବତାର କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ କେବଳମଣେ ପେହ
କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର କାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା [କିମ୍ବା କିମ୍ବା — କିମ୍ବା କିମ୍ବା] ପେହ ଉତ୍ସାହରେ ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍ସବରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୌଣସି ପାଥାରର ଦିନରେହେ ବରହମାର ପହାଡି ଅନ୍ଧକ ମାଧ୍ୟମ ଦୁଃଖପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦାତା
ହେଲେ ମାତ୍ରକ କରିବାର ୧୫୫ ମାରବେ ତୁ କଥାରେ ଏହି କଥାରେ ଦେଖିବାର ବ୍ୟବି
ହିବାରେ ଏହା ମୌଳିକ ବାବା କୋଣର କଥାରେ ଦେଖିବାର ବ୍ୟବିହାର କାହାରେ ଏହି

ବ୍ୟାକ ଅଣିବାରେ ବନ୍ଦରୁ ବେଳେ ବିଶ୍ୱାସୀ ମେଳେ ।

مکالمہ

୧୨ ଶିକ୍ଷେପିତ୍ର ହାତିକ ବର୍ଷାଦିତ୍ରୀ

ଶ୍ରୀକୃତିବାପୀଜା ।

କୁଳବାଜ ମନ୍ତ୍ର ତା ୨୪ ରଖ

ଓଡ଼ିଆ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନିବେଦି

ନାଟକ କ୍ଷାରକୋର୍ଚ୍ଚର ବ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତମାତ୍ରର
କଥା, ବାଦ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପ୍ରତିକଳର
ପ୍ରତାର କେବଳ ପ୍ରସ୍ତାବର ପରେଖା ହେଉ
ହୁଏକୋର୍ଚ୍ଚ ଠକର ଏମୋହିମେସତ ଯଦ୍ବୁଦ୍ଧ
ତ୍ୱରିତ ରଜ୍ଜର କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଅତିରିକ୍ତ
କରୁଣରେ ଅବିଲମ୍ବେ କୋଳମାତ୍ରେ ବାଦ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି
କାଳେ ସହିତ କର୍ମଚାରକେ ଗାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ମହା ପର୍ବୁ ମନ୍ଦିରମାତ୍ରର ସେମାନକ କାରିଙ୍ଗର
ମାତ୍ରକ ପଶୁତବ ନିମ୍ନତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ
ଅଜନ୍ମିତ ଦନ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନକ ସେହି
କାରିଙ୍ଗର ତ୍ୟାଗ କରିଛେ ।

ମେହିବିଳ ବିଲେବ

ବହାର ଓ ଉତ୍ତରପାଇଁ ସୁନ୍ଦେଶରେ ବହାର ମଧ୍ୟ
ପାଇଁ ମେହିକେଳ ସୁଲି ଅଛି । ବହାର
ପାଇଁ ମେହିକ ବହାର ପୁରୁଷ କରିଅନ୍ତରୁ ଯେ
ଏହି ଦ୍ୱାରା ମେହିକେଳ
ପାଇଁ ପୁରୁଷୀର ବହାରରୁ, ତହାର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାରେ ଏହାରେ ଏହି ମେହିକେଳ
ପାଇଁ ପୁରୁଷାକାରୀ ବହାର ଦେଖିବେ ମେହିକେଳ
ପାଇଁ ପୁରୁଷାକାରୀ ବହାର ଯେତେବେଳେ
ଏହି ପାଇଁ ମେହିକେଳ ଏହି ପାଇଁ
ବହାର ଏହି ପାଇଁ ମେହିକେଳ ଏହି କାମକାରୀ କରୁଅ

ଭାବତଶିଥ କାତର ଅବସା

ମାତ୍ରାଶାରୀ "ଆଜିର ବିଦୀର" କହିଅଛନ୍ତି
ଏହି ବିଦୀର ଦୂର୍ମାନେ ସବବା କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀ
ଏହି ଦୂର୍ମାନେ ଉପରେ ଅଳାଧା ଉଷ୍ଣାତନ କରି
ଆଜି ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ବାଜାର ଚଷିବେ
କେବଳାତ୍ମକ ଏହି ବି କୌଣସି କୌଣସି
ଏହି ଦୂର୍ମାନେ ଓ କଟ୍ଟାଇ ନିମ୍ନ ଦ୍ଵାଣର ହକ୍କୁ
ଦୂର୍ମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ବାହି, ଏବେ ପ୍ରେରଣାକୁ

ଶ୍ରୀମତୀ କା ମୁଖମାକଣ୍ଠ ପ୍ରହରଣ କରିଲୁ
ତାଙ୍କ ଖୋଜି ମହାରମନେତର ବିଜ ଆସିବିଲେ
କେବଳରେ ସେବା କରିଥାଏନ୍ତି । ହଜାର ସମଜକୁ
ଏହି ଅନୁଯାୟୀ ମନ୍ତ୍ର ଯୋଗୁଁ ଦିନରୁ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦିଲୁଛି ପରିବାର ଉତ୍ସବ ହେଉଥିଲା । ସମାଜମତର
ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକାରୀ ସେ ଦେବତା
ଏ ସମ୍ମାନ ଧ୍ୟାନର ବିନୋଦ ମନ୍ତ୍ରର ଅନ୍ତରେ
ମହାରମା ବାରମାର ବିହୁ ଅଧିଷ୍ଟାନ୍ତୀ । ଯଥାପାଇଁ
କୋରମ୍ବର କୌଣସିବସ୍ତୁ କରିବିଲୁ ଅବଧିକାରୀ

Yucca - *Yucca whipplei*

ପ୍ରକାଶରଣାବଳୀ ସ୍ଵର୍ଗକାଳ ।
ପ୍ରକାଶରଣାବଳୀ ଆମାକିମନ୍ଦରର ଦେଖିରେ
ବ୍ୟାପି କରନ୍ତି ପଥା ଲାଗାଇଥିଲା । କୌଣସି
କୁହାଇଲୁ କରନ୍ତି ଶବ୍ଦକ ଶବ୍ଦକ କରନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
କାହାର ସରକାରଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
କାହାର ସରକାରଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ସେହି ସରକାର କରନ୍ତି
କାହାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ଘଟନା । ସରକାର
କରନ୍ତି ଥିଲା ପରିବାହର ଉପରେ ଅପରାଧ
କରନ୍ତି ତଥା କରିବାରୁ ହେବ; କରନ୍ତି
କରନ୍ତି ନରବାରୁ ହେବ; ଏହା କର୍ତ୍ତ୍ତମାନ
ହେବେ ପାଧାରଣ କରୁଥିଲା ପରି ହୋଇଥିଲା ।
କୁହାଇଲୁ ବୁଦ୍ଧିକ ସରକାର କେବଳ ନି
କାହାରଙ୍କରେ ପୃଷ୍ଠା କରିବାର ମିଳିବାର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
କାହାର କରିବାରୁ କରିବାର ପିଶାକୁ ସରକାର କରିବାର
କାହାର କରିବାରୁ କରିବାର ହାଥାରିବାର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
କାହାର କରିବାରୁ କରିବାର ପରି

କନ୍ତୁ ତା କହିବା ଏବଂ ସବୁ ସମୀତରେ ଯେବେ
ତେବେଥିବା ବହୁରୁ ଶିଥ ଅଗ୍ରାର ମୁଖୀର ରଖାଇ
କିମନ୍ତ ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟମାକ ବନ୍ଦଗୀର ପରୀକ୍ଷାର
ସବୁ ଶବ୍ଦରେ ବିଶ୍ଵାସୀୟୀ ହୋଇଥିଲେ
ତାହା ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ମନ୍ତ୍ରର ବିବରଣ୍ୟ । ତାଙ୍କ

ନାହିଁ ବରୁବରେ ହାଲକୋଟରେ ଅପିଲ
ଚୋଇଅଛି । ଏହିଶାର କଣେ ବହା ଆପଣାର
କର୍ମ୍ୟସ୍ମାକନ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କେହି ଦୋଷ
କଲେ ତାହାର ଦଶୀୟ ପମ୍ପରୁ ବ୍ୟୁ ଦେଇ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମନେକରୁଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପକାର ଦ୍ଵାରା
ଯେହିଁ ମାଟିରି : ଅପରାଧ ବାରି ନତ୍ରଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ଏ ପରୁ ଖଟଗା ବଦଳି ଶୁଣି ସେହି
ବତାକୁ ଦୋଷ ଦେଇ ପରିବେ କାହିଁ, କାରାକୁ
ଏହା ଗର୍ଭମେଳିଅନ୍ତରେ ମୋହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ।

— 800-800-8000 —

ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ମୁଦ୍ରାର ଜୟନ୍ତୀ ।
“ପଞ୍ଜୀକରଣ”ରେ ପ୍ରକାଶ, ଉତ୍ସବ ମରିମତିଲୁ

ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସମୟରେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମରି
ଥିଲୁ କିମ୍ବା ତୁଳାମାର ଗାରେତାହୁଁ । ଅନେକ
ସମୟରେ ମୁଗ୍ର ବ୍ୟାକ୍ରୁଁ ମୁହର୍ଜୀରେ କେବାର
କଥା ଶୁଣା ପାଇଥାଏ । ସୁନ୍ଦର ସେ ସମୟରେ
ପ୍ରକୃତ ତ୍ରୈ କର୍ବାରଙ୍ଗ ବରିବା ନମ୍ବର ଏକ-
ପ୍ରତାର ସପାଦୁଳିକ ଅନ୍ଧାର ହୋଇଥାଏ ।
ଏକ ପ୍ରତାର ସପାଦୁଳିକ ଦୃକ୍ଷୟ ସହାୟତା
ପାଇଁ ସୁରାବୁ ମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣ କର ତମତୀର ତଳ
କେଇ ତଳାର ଦେବାକୁ ହେବ । ଏକ ଅକ୍ଷ୍ମା
ପରେ ସେହି ସୁରା ଶୁଣି କାହାର କର ଦେଖିଲୁ
ତଥା ଯେବେ ତାହାର ବର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତିର କେଇ
ହେବା ବର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣ କରିଥିବାର ଦେଖାଯିବ
କିମ୍ବା ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କେ ନାହିଁ ଯାଇଅଛି । କାହାକୁଣ୍ଡିତ ସେହି
କପାମୁକକ କୁଣ୍ଡି ସକାରୀ ମୁଲର ବ୍ୟବେ କହି
ବେଳକଳର ନିରମ୍ଭ ଉପରକର ସାଥର ହେବ ।
କେବଳ ମରିଯିବା ଅର୍ଥକହିବ ପରିବ ବ ଶବ୍ଦ
ଦେଇ ଶୋଭିବ ପଥାର ଦେବା ପାଇଁ ଅବଲମ୍ବନ
କିମ୍ବା ଅନ୍ତରାହୀନକ ଘରୀ ମୁଦରେ ବରିବ
ଏହି ପୁରୁଷିତ ହେବେ ମୁମ୍ବୁ ସମ୍ମରଣର କେତେ
କାଂକିରେ ଜୀବନେତ୍ର ହେବାକୁ ପାଇବା ।

卷之三

ପ୍ରମୁଖବରେ ଏ ମମର ଶା ପାଇଁ ବିଷ ଏବଂ
ବ୍ୟକ୍ତିର ତା ଏ ରଖିବିବ ବିଜେତାଙ୍କୁରେଇ
ଯେହିଁ ଅଧିକେଷକ ହେବ ତହିଁର ସମ୍ମାନ
ରକ୍ଷଣ ଭାର୍ଯ୍ୟକରିବାକିମନ୍ତ୍ରେ ମଧ୍ୟରେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସାମାଜିକୁ ଅନୁରୋଧ କରିପାରିବ
କୁଳ । ମାତ୍ର ଏ ଅବଳିର ପ୍ରକାର କରିବା
ଅନ୍ତର୍ନାସମେତ କଟକର କିମ୍ବା ତକ୍ତି
ତକ୍ତି ଏହି କରିବାର ଶ୍ରୀମତ୍ର ଦଲାଳକୁବା
ଦହିଅସୁଲ୍ଲାପ୍ତି, ସହିତକରି ଛାପିବାରି

ଜମନେ ଅନୁଭେଦ କରସିଲେ । ଆଜିନା
ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବୁ ଏହି ପ୍ରେସ କରୁଥିବୁ
ଅନୁଭେଦ କରିବ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏଥିବୁ
କରାନ୍ତିବିବୁ । କରୁଥିବୁଗାରୁ କରିବ କାହାମୁଣ୍ଡ
କରୁ ମେଳକ । ମେ ବେଶର ଅନ୍ତର; ଅରଜିଧାର
ନଥା ଅନ୍ତରକରାର ସମ୍ମାନ ସବାକ ଜୀବନାଶୀଳ
ଜାବ ଦେବରୁରେ ମୋହିବେଳେ କାହା
ହୁବକର ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରୁଥିବୁ
କରାନ୍ତିବିବୁ । ଅନ୍ତରାକରିବେଳାରେ ଅଧିର୍ଥଦି
ସମ୍ମାନ କରିବ କରିବ ଦଶିଶୁକାଳୁ

ମତାନ୍ତର ରେ କାହିଁ କୁ ସମ୍ପର୍କରେ ହେଲେ
କବିରେ କବିରେ କବିରେ କବିରେ କବିରେ
ଅଛି । ଅଶାକୁ କାହିଁ ମହିନେ ଅବା
ମହିନେ କବିରେ କବିରେ କବିରେ କବିରେ
କବିରେ ।

— 3 —

ପ୍ରମାଣିତ

ପଞ୍ଚ ଦେବୟାର ମାତ୍ର ୧୫୦ ହଥ ପାଇକାବେ ପକାର ଏବେହାଦେଇ ଉପରେ ବନ୍ଦ ହରିଦେଇଁ ଏମ୍, ତା ପରିମା ପାଇ ପ୍ରଭାତେ ଆହୁ । ମାତ୍ର ତଳ୍ବୟ ଆମାଦୁ ତୁମ ତାଙ୍କ ପରିବାରକାରୀର କହିବାକିରେ ଗ୍ରାନ୍ତିକାମନ୍ତ୍ରୀ—ପ୍ରାଚୀମନ୍ତ୍ରୀ ବରି ପରିବାରାହୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପରିମାରର ଆହର୍ତ୍ତ କମ୍ପ ଭାବମେତି ବିଷ୍ଣୁଲୟ । ସୁ ପ୍ରତିବିରାଗ ଅଛନ୍ତି ମେ ଆହର୍ତ୍ତର ବସ ଏହା ବେଳ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ପାଞ୍ଚ ତାଙ୍କ ସେଇର ଅବାର୍ତ୍ତ ମହିମାମନ୍ତ୍ର । “ଅହୁ” ଏବଂ ପ୍ରାଚୀମନ୍ତ୍ରୀମନ୍ତ୍ର । ମାତ୍ରାମ ଦୂରପାରୀର ବିଦ୍ୟାଭୟ ଶେଷକ ଓ ବିଦ୍ୟାଭୟ—ପ୍ରାଚୀମନ୍ତ୍ର ଅବାର୍ତ୍ତ ବେଳିଥୁ ପ୍ରାଚୀମନ୍ତ୍ର—ପ୍ରାଚୀମନ୍ତ୍ରର ଅବାର୍ତ୍ତ ବେଳିଥୁ । ସୁ ଅନ୍ତିକି ବରି କାମରେ ଏବଂ କାମରେ “ସୀତା ଓ” କାମରେ ତେଣାର କେତେବେଳୁ କୁଦିଲ୍ଲେ “ଦୀନ” ଅନ୍ତିକି କାମରେ ବେଳିରେ । ଯିହି ଅନ୍ତିକି ବେଳି କମ୍ପ ପରିବାରର ବିପରୀତି

— 101 —

କଥା ବହୁଧରେ । ସମାଜ କଞ୍ଚମାନଙ୍କ ହୃଦୟ-
ଜମିକ ବେଳେକ କଷ ଖୋଲାରେ ଧୂଳିପିଣ୍ଡ
ହୋଇଥିଲ । କେତେକ ସମାଜ ପଞ୍ଚମାନଙ୍କ
ଗେରାଏ ଧାରା ଦୁଇଟା ଗୁରୁ ବାହାର-
ପବା ଧନ ସେଠାରୁ ଅଣିଥିଲ । କେତେକ
ଭାବିତାକୁ ଆଶ୍ରୁ, କୋବି ଯାହା ପରୁ ସେମାନେ
ନାହିଁ କହାଇଛନ୍ତି ତଥା ବେଶ ଛବାରୁ ସେଠାରୁ
ଅଣିପିଲେ । ୧୫୦-୧୧ ମସିହାରେ ଉତ୍ତର
ସମବ୍ୟ ସମ୍ରାଟ ୨୨୩୫ ମ୍ରି ଜଳ
ହୋଇଥିଲ । ସମ୍ବଲିତୁର ତେବେବୁରୁ ଏବେ
ବିକ୍ରିଲବ ଟକାରୁ ପଞ୍ଚମାରେ ଦୂରି ବୌଦ୍ଧ
ଦତ ଥାଧିଭାନ୍ତରକ ସେବିତେ ମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ, ଯେ ଦଳଗାୟୀ କରିବେ ଭାବ
ଗୋଟିଏ ଏମେ ବୃକ୍ଷର ଭଲ ଯାଏ ଦେଖାଇ
ପାଇବେ ତାମ ମହିନେ ପଦିତ ୧୦୦ ମିନି

ପେଟେଇଲ୍ଲ ଟ ୧୦୦ ଲା କେଜମ ଅଥ୍-
ଯିକ; ଅଭ୍ୟୁତ ପାରେ ଟଙ୍ଗା-୨୭ ଟ
ରହଇ ତ କରୁଥ ପାରିଲୁ ଟ ୧୫୫୫୮ ଅଥ୍-
ଯିକ ।

କଳ୍ପନାର ସାଧନ କଣ ପରେଇଲ୍ଲ
[ପଥପଦଶ୍ଵର] ଦେଇଲ୍ଲ ହେଲେ । କର୍ତ୍ତାରାତ୍ର
କମେଇ କଣ ପଳା କିମାତିନ ହେଲା ।
ଗ୍ରାମୀୟର ଅକର୍ଷଣ ପାରୁ କିମ୍ବା ବରୁ
ଦେବତାର ପ୍ରସାଦ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତରୁ ।

୧୦୧ ବେଳେ ପାରେଇଲ୍ଲ କଟିବେଳେ
କର୍ତ୍ତାର ପଲବ କଟିବେଳେ ଧାମର ଅନ୍ତରୁ
ଯତ ଏକମାତ୍ର ଉପରାଷ୍ଟ କଟିବେଳେ ତାପର
ପରେଇଲ୍ଲ ପଚମରେ ଯେତେ କଟିଲାମାତ୍ର

ପଠା ବେଗର ;
ପରିଷିର ମନ୍ଦିରସ୍ଥ ।
ସାହୁରେଇ କାନ୍ଦିଧୟ କବେ ଏକ, ଏକ,
ଏକ ଭୟାଧିଶ୍ଵର ପେନ୍ଦିଧ୍ଵନି କାନ୍ଦିର
କବିକଳ ବା ପଠାରେଇ କାନ୍ଦିଏ ଅତିପରିଷିର
ପ୍ରାୟ ପରିଷିର ଉପରେ ସାଧାରଣକ
କମ୍ପର ପିପିଲ ପରିଷିର ।

କୁଟିରେ ସତାଖ ପାତାମାନେ ବିହୁଭଲେହୁରୁରୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ହେ ଦେଇଥିଲେ । କଥାପି ହେ କୁ
ମଳ ଭାବର ପମ୍ପାରେ ଦ୍ଵାରିପୁ ଗଠାପାଇଥିବ
ମାତ୍ର ଲାଗୁଛି ଦେଇ କି ନିଜକିମ୍ବୁ କାହା
ଠାର ପେସଟିରୁ ଧେଇଲା କୋଣ ପିଲାଳୁ
ଅନ୍ୟକୁ ଦବାଇଥିଲେ ଭାବାପାଇଥିବା ପାହ
ଅକାଶକର୍ମକ କହା ଅଳ୍ପକାମରେ କିନ୍ତୁ
କୁହାର ଅଧିକତାମରେ ବିହୁକାଳ କଟ ଦେଖାଇ
ଦେଇ ଭୋର୍ତ୍ତାକଣ୍ଡାର୍ତ୍ତରୁ ପାହରେ ଲାଖୀ
ପାତାର କୋଲ ସ୍ଵର୍ଗର ଦବାପାଇ କଣ ପାର ।

କହିଲେମୁଁ ରାଜ୍ୟର ମନ୍ଦିର ପକଳମା
ଭାଗିନୀ ମେତେ କଥେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ପୁଣୀର
ଭାବ ପୁଣୀ ତଥା ସହିକ ୨୦ ଟଙ୍କା
କେନ୍ଦ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ ବୌଦ୍ଧ ପରାମର୍ଶ
ସାର୍ଥକ କରିବାର ବିଷୟ ।

ଏ କଷ୍ଟକୁ ଜୁହିବେ ଏହି ଏକ ପ୍ରକାଶର
ଅଭିନନ୍ଦିତ କଥାର ପରାମର୍ଶ ନିର୍ମାଣ
ହେ ତାହୁରେ ଅହି କହିବୁ ଯତ୍ତ
ହେବ ।

କଟକଥା ଜାଇ କରିବାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହୋଇ
ଏବୁ ଶ୍ରୀରାଧା ଅଧୀନରେ । ସେ କଥାର
କଜ କରିବାକାହିଁ ଉପରେ ମରିଗଲା ।

ମନ ପଥର ଦିନାରୁ । ଅବେଳା ପ୍ରକା ଦିନା-
ରୁ ଦେଖିବୁ ରଖାଗାରକ ମନକେ ଦେଖାଇଛି
ପରିବଳନକଣ୍ଠ । ତଥାପି ଗନ୍ଧିମେଳ ଦିନରୁ
କଟ କାହାରକେ ବାଶାରରେ ପୁଷ୍ଟ
ହୁଏଇବି ଦେଖି । ଅବେଳା ବିହୟକାରକ
ଅକାରକାରୀ । ପ୍ରକାଶରେ ଅବେଳା ଆଶ୍ରିତ
ପୁରୁଣୀ ଦଲେ, ସବୀର ଶଥାକଶା ଦର
ପରିଷ୍ଠ ଲେନା ଏ ଶବ୍ଦର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦବଳ ସବ-
ନ୍ଦରେ ଶୁଣାଇ ଦିଲ୍ଲିଲେ, ବ୍ୟାଧ ଯତା ବୁଦ୍ଧ
ଦଳ ବଳ ପ୍ରକାରର ଅନୁଭୂତରେ, ତଥାପି
ଦୋର୍ତ୍ତ ଅବୁତ୍ୟରେମନର ଦୀନୁ ପୁଣେ ଅବେଳା
ଦେଖିଲା । ଦେଖିବେ ଅବେଳା ପ୍ରକାରରେ

କରୁଣାମେଳ କଳପଗାନକାରୀ ସ୍ଥାନର କରି
ଦେଖିବା । ଏହି ପ୍ରଣୟକୁ ଯେ କଳପାଳମ
ମାତ୍ରେ ହେବୁଥିବ କାବ୍ୟାବ୍ୟକେ । କାହାର
ପ୍ରାଚୀ କଳ ପ୍ରତିଧ୍ୟାବ ଲକ୍ଷଣାଳୀ, ସନ୍ଦର୍ଭରେ
କରୁଣାମେଳ କଥାରୁ, ତେବେ ଶବ୍ଦରେ,
କରାଣ କୋର୍ଟଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶକର ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ
ଏତେକଳ ପ୍ରାଚୀନତା ହନ୍ତୁମଳ ବହବା କ
ରାଜ୍ୟରେ ।

ଅଭିନନ୍ଦାରେ ଚୋର୍ ଅବୁଣ୍ଡର୍ମ୍ ହାଜିଶକ୍
କାହାର ପଥକାଳ ପାରିଗାରୁ ଏହି ବନ୍ଦୀ
ଅପେକ୍ଷା ଦୂର ସମୟର ଚୋର୍ ଅବୁଣ୍ଡର୍ମ୍
ଅଧିକ କରିବ କର୍ମକାଳ ବାହେବ ମନ୍ଦିର
ପ୍ରାଣକର୍ମ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥାଏ ଏହି
ମନ୍ଦିରରେ "ବହାବକପ୍ରାତିକର ବାସକୁତର୍ମାତ୍ରର୍ମା"
ହୋଇ ଦୂର କରେ ପ୍ରଧାନ ଅପେକ୍ଷାକର କବି
କେ ପାରୁ ଏହି ଦୂର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର ପ୍ରାତିକର ପ୍ରାତିକର ମୌଳିକରେ
ମନ୍ତ୍ରରେ କରାଇ ଦେଇଥିଲେ । ପରେ ବାହୁମନ୍ତ୍ର
କାମକରେ ଅବେଳା ଲେଖାଇ କେବା ସମ୍ମାନ
ଦୂର ଅବେଳା ଅପେକ୍ଷା ଦେ କଥ ବୁଝି
କରିଲେ, " ସବୁଦୂର ସବୁଦୀର୍ମା ମାତ୍ର
ଏହି କର୍ମଧରେ ରାଜ ଅଧିକାର ପାଇବୁ,
ତାଙ୍କ ରହାଣିକରେ କେ କାହାର ସମ୍ମାନ
ଦୂରରେ ଦୂର ପୋକାଳିକେ, ଅମୁଦନକର
ବସନ୍ତରେ ଦୂରରେ ଅଜାବଣ୍ଟିବ ମନେକରୁ
ଦୂରରେ । " ଏହିଦୀର୍ମା କେଣ୍ଟିମୁଁ କାହିଁମ ବହିବାରୁ
ଦୂରରେ ହାଜିମ ଉତ୍ତି ପ୍ରାତିକର ବାହୁମନ୍ତ୍ର
ଦୂରରେ ।

ଅବେଳା ହତରକଥା, ଏବକା ତୌଣିଷ
ଦେଇ ଦେବୀରୀରୀରୀ ସମ୍ମାନ ଦକ୍ଷମାତା ଅନ୍ତରୀ
କାର ତୃତୀୟମନ୍ତ୍ରେ ॥ ଦକ୍ଷମାତା ଅବେଳା
କାର ତୃତୀୟମନ୍ତ୍ରେ ॥ ଦକ୍ଷମାତା ଅବେଳା
କାର ତୃତୀୟମନ୍ତ୍ରେ ॥

କେବୁ ହେବାରେଣେ ଗାଁଗାରେବ କରେ
ଦେଖାଏ ଅପେକ୍ଷାକୁରୋ ସମ୍ମାନାବ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରେବ କହିବେ “ କଷ୍ଟୀ ସମ୍ମାନାବର
ଅଳକାର କିମ୍ବୁପକାଳ ଏକହେବ କିମ୍ବାନ
କ ପରେ । ” ତେବେକଲେ ଦେଖିଅପେକ୍ଷା
କରଇଲେ “ ଗଜମାତାବର କିମ୍ବାନ
ଅଳକାର ଅବଶୀଳନ କରେ ନ ପାରେ ମାତ୍ର
ତାକର କରିବାରେ କାହାରେ, ଗଜମାତ ସେମାନଙ୍କୁ
କା ଅବ୍ୟକତାକୁ କେବଳ ରହି, ଅବ୍ୟକତରୁ
ମେମ୍ପଣ୍ଡ କରି ପ୍ରୋତ୍ସାହ ବା ଅଭିନାବ ପାଇ
ଅପରକୁ ମାଗନ୍ତି ତେବେ ପ୍ରାଣ କ ଦେବେ କିମ୍ବୁ
ପ୍ରେସ୍ତ କାହର, ପ୍ରସା ତାବର, ଏବରପୁଲେ
ତାକର ଏହି ସମ୍ମାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବ କରିବା
ଅବଶୀଳନ ନୁହେଁ । କହିବା ତାହାରେ ପଦର କିମ୍ବୁ
ପରିବା ମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ତେବେକଲେ
ଦେଖିବୁକୁଣ୍ଡପେଶର କରସ୍ତୁବ କ ସମ୍ମାନ କରି
କୁଣ୍ଡର ଦ୍ଵାରା କ ଆନ୍ତା । ଗଜମାତା ନିଜର
ଦ୍ଵାରା କରିବ ବା ବହାରଗାର୍ କ ପାଇ ଅଭିନାବ
କୁଣ୍ଡମାନା କୋରାନ୍ତେ ।

ବାନ୍ଧା ବୋର୍ଡର୍‌ବୁ ଖୋର୍ଦ୍ଦର ଅଧୀନରେ
ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବାରେ ଫିଲେଟ କିଛି ବିନ୍ଦୁକ
ପୁଣ୍ୟାର୍ଥ । ସୁରାଜ ଆସିବାକରେ ବୁବା-
ମର୍ମରୁରମାନେ ପୁଣ୍ୟ ପୂଜାର୍ଥିମାନଙ୍କରେ
ଯହାପାଇଁ । ସେଇ ପରିବର୍ତ୍ତନକ ଫୁଲାନ୍ତିର
ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇଗାହିଁ । ସାହେବ ସୁଲକ୍ଷ-
ଣଗୁଣ ଅପେକ୍ଷା କୁମରୁ ବାହୀନ୍ଦୀ ବାନ୍ଧା
ବାର୍ତ୍ତାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନରେ ବୁଝିବା ଉଣାଗାନ୍ଧୀ
ହାହିଁ । ଗର୍ଜିଶବ୍ଦ ବୀଯୁ, ଅବାଜ ପୁରାକ
ବରସତର ବଳୁଅଛି । କୋର୍ଟର୍‌ବୁ ଖୋର୍ଦ୍ଦର
ପ୍ରକଳ୍ପ ଲାଭକାରୀ ଅଛି ଯେ କର୍ତ୍ତା-ପ୍ରକ୍ରି-
ଯସର ବିକ୍ରିକର ସେହିପର ଠକ୍କୁପେ କରୁଥିଲୁ
ନା, କିବାରାଜକରେ 'ଅନ୍ତିମବିପୁର
କରିବା କୋର୍ଟର୍‌ବାର୍ତ୍ତାର୍ଥରେ କାହିଁ ।

ବାପଙ୍କୁ କହ ସମସ୍ତ କୋଟିଏବେ ଖେଳିଲୁଙ୍କ
ଧୀନେପ୍ରାକମାନରେ ବାପଙ୍କେତ୍ରରେ
କଲୁହର ମର୍ଦ୍ଦାମ କରିବିତେବେ, କାହିଁବୁ-
କାହିଁମୁହୁର କୋଟିଏବେ ଖେଳିଲୁଙ୍କ ଅଗରରେ
ନବିଲ ଏବେ କର୍ମକା ଅଛ କିଷ୍ଯୁରେ
କରାନ ବା କମ୍ପିକୋଧ ନ କରି ଅଛ
କରୁରେ କୋଟିଏବେ ଖେଳିଲୁଙ୍କ ବାବଧରତା
ଦ୍ୟୋଜନ । କୋଟିଏବେ ଖେଳିଲୁଙ୍କ ଏ କରୁରୁ
କାଳକରେ କିମେଶଦୁଷ୍ଟି ଆକରଣକ, — ଯେତର
ସଜ୍ଜାକୁ କବି ଅନେକ ଲବରେ ଅନ୍ତରୁ
କାହିଁ କହ ନ ପାଇଲେ, ଅମ୍ବରେ ଏବେ ଅମ୍ବ
କିରେ କାଣ କ ପଟେ । ଗଜିମନ୍ଦିର
କରିଗୁରୁର କୁଏକ କାଟିପାଟ, କିମ୍ବାକମ୍ପୁ,
କିମ୍ବାକ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର କର ଦେବ ।

କେ ପ୍ରକାଶକ ଶ୍ରେଣୀର ଦୁଷ୍ଟିକା ଏହା
କହୋଇଲେ ତାହା ଅର୍ଥ କହୁଗା ବିଦିକ
ଯ ଲୟାର୍ଡିକାରୁ ହେବ । ପେରି ଜାଗି
ବାର୍ଷି ଅର୍ଥକର ଗାଇବା ସମ୍ମେ ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭେ
ପ୍ରକାଶକ ।

“କର୍ମିତ” ଦେଖିବା ପ୍ରସରିତ ।

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନକ ମହାପ୍ରସ୍ତର ପରି
ଅବସର ହେଲା “ଏ ଅସ୍ତରାହିର ଏହି ଅଗ୍ରା
କରଣୀୟ ପ୍ରତିବର୍ଜନ ହେଉ “କର୍ତ୍ତାଙ୍କ”
ଗତ କେନେକ ସମ୍ବନ୍ଧ ହିବାରେ ହୋଇ
ଅନିନ୍ତାହି” । ଖଣ୍ଡା ତଳ ଉପାରୁ ହେଲା
ନିଜର ମୁଦ୍ରାପତ୍ର ସ୍ବକ୍ଷା ଅବଧାରକ । ତଳର
ପ୍ରେସ କା ସବା କରି ବିପ୍ରକଣରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ହେଲା ଅନ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବା । ଶାଶ୍ଵତ ମୂର୍ତ୍ତି
ହେଲା; କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ତୃତୀୟ
ପ୍ରେସ ମୁଦ୍ରକ ବସି ଯାଇଥାରୁ । ସାଇମନ ହେଲା
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପରାଗାସ୍ତର ହେଲା ପ୍ରକାଶିତ
ହେବା ସକାଳ ପରାଗାସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟମ
ହେଲା କରୁ ଅନ୍ତରୁ । “କର୍ତ୍ତାଙ୍କ” କୁ ନାହିଁ ତାଙ୍କ
ଏହି ବନ୍ଦର କାହାର ଜଳାଇ ଅନେକେ କର୍ତ୍ତା
ମନ୍ଦିରର ଅମୁମାରକୁ ଧରି କରୁଥିଲା
ତେମନେକେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବ ହେଲା
ଅନ୍ୟ ହେବେ ।

— X —
ଲବଣ୍ୟର କରୁକଲାହୁଁ ।
ଲବଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ୍ୟାପତ୍ର ସବୁରେ ଲବଣ୍ୟର
ମୁଲ ଟ ଥ ଦବଳରେ ରୁହ ବର୍ଷାର
ବି । ମାତ୍ର କିମ୍ବା ଅରୁରେ ତରେଣ
କରୁତରି ହେବାପରେ କରୁ କରକୁଟି
ପ୍ରାବ ଅଗ୍ରହ୍ୟ ହୋଇଥିବ । କିମ୍ବା କରି
ଦେଖି କରହୁକ ଦ୍ୟାପରେ ଏବଂ ଏହ ଜାଗି
ପରିବର ହୋଇ ବେଳଥିରେ । ଶବ୍ଦ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହାଇ କ ମୁହଁ ମଧ୍ୟ ଏହୁ ମଧ୍ୟରେ ପଦାର
ବର୍ଷାକୁଳ କରିଯାଇ ଅଛ । ବର୍ଷାପାନ
ପ୍ରାତି କର ଉଠିଯିବାକୁ ଶୁଦ୍ଧାବଦୀ ଦେଖି
ପାଇମାନିନ ଅକଳିତ ଏବଂ ଆହୁତ ହେବେ;
ନେହି ନାହୁଁ ।

ସମ୍ବଲପ୍ରଦୀପ ପଦ୍ମନାଭ ।
ପଦ୍ମନାଭ ଉତ୍ତରକେନ୍ଦ୍ର ପଦ୍ମନାଭାନ୍ଧୁରେ
ମନ୍ତ୍ରେ ସବସ୍ତୁଥମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ହୁଏ । ତଥିରେ
ବାଜ, ଜମେକାନ୍ତ, ବନ୍ଦୁମେଷବର୍ମନ୍ତରୁ, ଏକ
କାନ୍ତାଧିକବଳ ବାଜୁପଟର ପ୍ରକଳତ ହୋଇ
ମନ୍ତ୍ରକର ଲୁହରେ ଦେଖିବାକର ବିଦ୍ୟୁତମନ୍ତ୍ରରେ
ଲୋଭିତ । କର ଅନୁଭବ । ଏହା ଉତ୍ତର-
ମନ୍ତ୍ରମର୍ମରେ ସରବର୍ତ୍ତ ବର୍ମନ୍ତମନ୍ତ୍ରକ ଯେତା
ବଳ ପାଦରେ ନାହିଁ ଦେଖି କରିବଳ କହୁ-
ଥ ଆହେଥ ଦେଖିବାକୁ ପଦ୍ମନାଭ ଲାହୁ
ଦେହକର ପର୍ମାଣୁ କହି ସରବର୍ତ୍ତ ବର୍ମନ୍ତର
ପାଦରେ ଯୋଗଦେଇ ପାଦକା ଅବେଳା ପ୍ରପୁ-
ରାଜମୁଖରେ । ଦେଖିବାରୀ ଲାହୁ ଦେହକର
ଦୋହର ଅଧିକ ଶତ୍ରୁଭେ ଯାହା ପଦା ହେଉ-
ଗରେ । ତାହା ସନ୍ଧିକମରେ ଅବେଳା ଦୁଇ-
ପଦରେ ଏବ ଶତ୍ରୁଭ କହିଲକୁ ଏକ ପାଦରୀ-
ନିରବ ବର୍ଷିବର୍ଷ ରହିଲେନ୍ଦ୍ରକ ଅନ୍ତରେ
କର କର ଅନୁଭବ । ସମ୍ବଲପ୍ରଦୀପ ଲାହୁନେବିହା
ଦେହକର ପଦରୀ । କରୁଥିବାକୁ ଦେଖିବ ଏକଳ
ଶତ୍ରୁଭ ଲୋତ କହିବେ ଯୋଗ ଦେଇ
କୁଳ ସମ୍ମନ ଦାମର ପାଠକର ସମ୍ବଦ୍ଧ
ବୁଦ୍ଧିରେ । ଦେଖିବର୍ପର ସମ୍ବଲପ୍ରଦୀପ

“ବନ୍ଧୁଙ୍କା” ଉଚ୍ଚବିହୀନ ପାଦାଳରୁ
ବ୍ୟାସଙ୍କ କ୍ଷରିକ୍ଷେ ଛବି ସମ୍ମାନ ଦୂର
ହାତ କରିବା ପାଇଁ କଂଗ୍ରେସ ଅବସ୍ଥାଙ୍କୁ
ହା ଅବେଳାଙ୍କ କରିବ ହୋଇବ କରିବି
କିନ୍ତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠୀୟ ବିଜୁଳିମାନେ ବନ୍ଧୁଙ୍କା ପୁଣ୍ୟ
ହୃଦୟ ଦିଲାଇ । ତହିଁ କି ଫଳରେ ସମ୍ମାନ
ମାର ଅଧିବେଶନ ପାଇ ଦୂର ଦର୍ଶ ଦେଇ
ଦ୍ୱାରା ପାଇ କରି । ତଥାବଦରେ ସମ୍ମାନ ପାଇଲା
ପାଇଲା ପୁଅକ୍ଷ ମେଲନକର୍ମସ୍ଥ ନ ଦିବାରୁ
ଦିନକର୍ମସ୍ଥ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ ହଠାତ୍ କେଉଁଥିବା
ପାଇଯାଇଲାମାରେ ପରମା ପରିବର୍ତ୍ତନ

ଅକ୍ଷୟ କବ୍ରିର ମର୍ମାଣିକର ସମ୍ପଦ କେବଳ
ଅବସ୍ଥା କବନ୍ଦରାରେ ଯୌନମା ସମ୍ମା ପରମାଣୁ
ତେଜ୍ଜ୍ଞ ବନ୍ଦିଶାରୁ କରିଲେ । ଯେତେବେଳେ କା
କେନ୍ଦ୍ରୀ କବନ୍ଦ କୁ କବନ୍ଦିତ ଦେଇଥିଲେ
ଯେମରେ କବନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହାତା ବାଧା ହାତୁ
ହେଉଥିଲେ । କର୍ତ୍ତାମନ ମହାନ୍ତର କାମକାଳୀ
କବ ତେଜ୍ଜ୍ଞ ସହିତାରାନ୍ତରେ ଅନୁଯାୟ ହେବା
ଅବଶ୍ୟକ କର୍ଯ୍ୟ । ଯଜ୍ଞାମହିଁ ସହିତର
କରିବାକୁ, ମୁହାନ୍ତର ସହିତର କରିପରିବା
କାହା । ଅଧିକ କୁଣ୍ଡ ଅଳ ରକ କିମ୍ବାକ ।
ପେନ ରକ୍ଷାମ ବନ୍ଦିମାନ ଅନ୍ତରେ ଟୁର୍ମୁରାନ୍ତର
ନିମାଳୁ ସନକୀର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକାର ତେଜ୍ଜ୍ଞକର
କାନ୍ତରୁ ଯଜ୍ଞକାର ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ପରିମୟ ପ୍ରକାର
କରିଲୁ । ଏଥିଥାରେ ଅନ୍ତମାନେ ଅନ୍ତମ
ମାନଦର ପ୍ରକାର ଯଜ୍ଞମୀ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ
କର୍ଯ୍ୟକାର କରିଲା ବନ୍ଦୁଅନ୍ତରୁ ।

ଏକବିରୁଦ୍ଧ କଷାଯ୍ୟ ଦେଇ ଅବ୍ୟାହି
ଶ୍ଵାସ ବଳୁ ପ୍ରକଟିବର୍କ ଯେତେଇ ଅବ୍ୟାହି
ଦେଇ ବହିବାରୁ ସବେ ଏକର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେକ୍ଷିତ
ଯେଇଅଛି । ହରାନ୍ତିନାମିର ଏ ଶବ୍ଦମୂଳରେ
କରିବିବାରୁ ହୁଏଥି ହେଇ ପ୍ରେକ୍ଷିତ
ମନୋଦୟ ଦେବା ପରେ କଟକର ବିଶ୍ଵାସ
ପେଇ । ୮୩ ହିନ୍ଦେଶ୍ଵରବିନ୍ଦୁରାଜର
ଶ୍ଵାସ ଦେଇବୁ ବାସ ମହାଶୂନ୍ୟ ପରିଷତ୍
ବିବାଚନ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ହରାନ୍ତିନାମିର
ନିହାରିବୁ କାବ୍ୟ ଅନ୍ତରେ କରିବେ
ନିରାପଦ ପ୍ରକଟ କାବ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମନ୍ତ୍ରର
ବିଶ୍ଵାସ ଦୂର କରି ତୋମାରଙ୍ଗ—କରିବାଧା-
ବିଶ୍ଵାସ ଧରିବାକାରର ପାଦ ହୋଇଦେଇଛନ୍ତି ।

ଦୟାପୁରା ପଳରେ ଅମ୍ବୁମାନେ ଦୁଃଖକାଳୀ
ଅନ୍ତରେ କରିବାକୁ ବାରୁ ଦୟପତ୍ର ତର୍ହୁବ
ପମାଳା ନୁହି ବା କୋଣରେ ଦଳକୁଟି
ଦୁଃଖାମ୍ଭ ମେ ସତ୍ତବ ଏହି ଦୟାମୁନ ଦେବତା
ବନ୍ଦ ଦେଶ ପଞ୍ଚରେ ସମ୍ମର କଣ୍ଠଗୋଟୀ
ପେଇ ହେବ ଶିଖ ତିରିବା

ପୂର୍ବର କରିବାର ପରିବ ହେବୁ ହ' ବଳସୁଲେ-
ଧାରିତାମୟରେ ଦେଖିବାପୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ବିଭାବର ଗାନ୍ଧାର ମନ୍ତ୍ରାଚି ସାର ପରେ
ସମ୍ମାନିତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଦିବେଶନାର
ସେହି କାର ଦେଖିବାରେ ଅବସ୍ଥାରୀ । କୁଟୁମ୍ବ
ଦ୍ୱାରା କଣ୍ଠାସନାଶର ଦେଖି ଏକ ସମୟ
ଫେରାଇବାକାରୀ ଅବସ୍ଥାରେ-ଅବସ୍ଥା
କରିବେ ବିନୟାକ ହେଉନ୍ତି, ଏହା ସମ୍ମାନ
ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧର ଅନ୍ତରକ ଅଭିଷେତ । ଦିନରେ
ଏଥିରେ ସବୁ ଏକ ସରସରିଭାବର ମୁମ୍ଭିଦେବକ
ଦେବର କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ସମ୍ମାନକା କାହା । ଅବସର
ଏହି ଏକ ଜୟରେ ଜାନ, ହତୀ ଧର କହିପାର
ଶ୍ରୀ କମ୍ପର ସମସ୍ତେ ଏହି ସହିତୋରୀ ଅର୍ଥାତ୍
ସେବା ସମସ୍ତେ ସମ୍ମାନକ ହେଉଥରକରିବାରେ
ଦେବର କର୍ତ୍ତା ଦେବା ଦେମ୍ପରେ ଭାବର
ଭାବମର ପେଣେ କରିବେ କାହା । ମୁହିସୁ
ଦିବାଶିଥରେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମାନର ମେଲାପ
ଅଧିକରଣରେ ଗୋପନୀୟ ପରିଚାର ପରିଚାର
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସମ୍ମାନକାରୀ ସମ୍ମାନକାରୀ

